

Nieuw avontuur

Inmiddels is het vier maanden geleden dat ik verhuisd ben en ik kan zeggen dat ik langzaam mijn draai gevonden heb. Dit ging echter niet vanzelf, vooral in het begin vond ik het erg moeilijk. Ik miste ondanks alle gebreken, mijn knusse en gezellige appartementje waar ik 3,5 jaar gewoond had. Mijn nieuwe appartement is immers een stuk groter, maar was ook kleurloos en stil (de sfeer ontbrak nog omdat bijna al mijn spullen nog in de verhuisdozen zaten). Het voelde totaal niet als mijn thuis en hoewel ik doodop was, lukte het me de eerste nachten absoluut niet om in slaap te vallen door al die nieuwe geluiden om me heen.

De eerste week na mijn verhuizing ben ik nauwelijks van de bank afgekomen en was Netflix mijn grootste vriend. Ik was zo uitgeput van alle stress en veranderingen dat ik eerst moest bijkomen van alle hectiek voordat ik de verhuisdozen langzaam kon gaan uitpakken. *Maar waar begon ik?* Mijn hele slaapkamer stond vol met dozen en die had ik niet zomaar even opgeruimd. Van mijn begeleider kreeg ik als tip om iedere week een ruimte in te richten waardoor ik uiteindelijk wist hoe ik het moest gaan aanpakken. En zo begon ik uiteindelijk met het uitpakken van de dozen voor de keuken. Erna volgden de badkamer, slaapkamer en woonkamer.

Bij het opruimen van mijn spullen hoefde ik absoluut geen hulp. Die zouden alleen maar in de weg lopen, er een zootje van maken. Ze zouden spullen op de verkeerde plek leggen of in de verkeerde kastjes zetten. Hierdoor zou ik mijn overzicht

verliezen en niet meer weten waar het opgeborgen ligt als ik het weer nodig zou hebben. Daarom heb ik mijn tijd genomen om alles naar mijn wens in te richten, al blijf ik nog steeds geregeld dingen veranderen omdat het niet helemaal naar mijn zin is. Ik blijf daar voorlopig nog wel even zoet mee. Tja, perfectionisme is niet altijd een fijne eigenschap.

En hoewel ik aan de gang bleef in mijn appartement om alles naar wens te maken, moesten de dagelijkse dingen ook weer opgepakt worden. Het huishouden gaat immers door. Daarnaast wilde ik het hardlopen ook weer oppakken, dit deed ik voor de verhuizing zo'n drie keer in de week en wilde ik nu ook weer gaan doen. Het geeft me ontspanning en zo kan ik even alle stress van me af rennen. Dat gaf mij in het begin ook de nodige spanning, want ik moest nu door een drukke winkelstraat lopen om bij de dijk te komen in plaats van mijn vertrouwde route langs de weilanden.

Helaas ging het hardlopen in het begin erg moeilijk. Ik moest bijna weer van voor af aan beginnen. Na een klein rondje van drie kilometer was ik al helemaal op terwijl ik voor de verhuizing nog moeiteloos 10 kilometer achter elkaar kon lopen. Mijn benen voelden zwaar en ik was ontzettend moe. *Kwam dit door de verhuizing?* Ik wist het niet en eigenlijk weet ik het nog steeds niet. Wat ik wel weet is dat deze verhuizing erg veel van mij gevraagd heeft en dat ik nu na vier maanden pas kan zeggen dat ik mijn thuis gevonden heb en mijn gewone leven weer opgepakt heb. Op naar een nieuw avontuur!